

ת"פ 10165/04/14 - מדינת ישראל נגד עמר אלעברה

בית משפט השלום בכפר סבא

18 נובמבר 2015

ת"פ 10165-04-14 מדינת ישראל נ' אלעברה

בפני כבוד השופטת נאוה בכור

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמר אלעברה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד שביטה נג'ואן

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות הסעה ברכב תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "החוק"); והסעת נוסעים בשכר לפי סעיף 84א לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

על פי המפורט בכתב האישום, ביום **10.10.13** אסף הנאשם ברכב שלושה תושבים זרים - מר עלאא עודה, מר כאמל עודה, ומר סמיר עודה, שבעת הרלוונטית היו תושבי האזור ללא היתר כניסה ו/או שהייה בישראל - וזאת מאתר בניה בהוד השרון לעזון.

כל אחד מהתושבים הזרים שילם לנאשם ₪ **50** עבור ההסעה.

2. בתשובתו לכתב האישום כפר הנאשם במיוחס לו. לטענתו הסיע את האנשים המנויים בכתב האישום, אולם זאת לאחר שבדק שיש להם אישורים כדין.

בנסיבות אלה, אין מחלוקת כי מדובר בשוהים בלתי חוקיים וכי אלה הוסעו ע"י הנאשם.

(1) ע"ת/1-חיים בן חמו (עמ' 7-8 לפרוטוקול)

(2) ע"ת/2-כרמית בר און (עמ' 8-9 לפרוטוקול)

(1) ע"ת/1-חיים בן חמו- העד ערך את דו"ח הפעולה (1/ת) ודו"ח עיכוב (2/ת). משמש כקצין יחידה בתחנת כפר סבא.

דו"ח פעולה מאת רס"מ חיים בן חמו מיום 10.10.13 (1/ת)

במהלך סריקה בהוד השרון כל רחוב גיבור ממערב למזרח, הבחין ברכב מיצובישי בצבע שחור בו נהג הנאשם ושלושה נוסעים. בבירור עלה כי הנוסעים הם תושבי שטחים ללא אישורי שהייה. הנאשם טען כי הוא מג'לג'וליה והשב"חים אמרו לו שיש להם אישור. מסר כי לקח אותם מאתר בניה בהוד השרון וגובה תשלום של 50 ₪ מנוסע עד למחסום. בוצע חיפוש על גופם וברכב בהסכמה והוסבר לנאשם כי הוא יכול לסרב ולא יפעל לרעתו. לא אותר דבר ברכב.

דו"ח עיכוב מאת רס"מ חיים בן חמו מיום 10.10.13 שעה 19:08 (2/ת)

עיכב את הנאשם בגין הסעת שב"ח. תגובת הנאשם "חשבתי שיש להם אישורים".

בחקירה נגדית העיד כי כשהתקרב לרכבו של הנאשם ראה אותו ביחד עם שלושה נוסעים נוספים. בנסיעה שגריתית ראה את הרכב מגיע מכיוון מערב למזרח ועורר את חשדו כי באזור רעננה-כפר סבא-הוד השרון ישנה תופעה של מסיעים ושב"חים. הוא עצר את הרכב לבדיקה שגריתית, בדק את הנהג ושאל את הנוסעים מאיפה הם, והתברר שהם תושבי השטחים ללא אישורים. לשאלה מה הנאשם אמר לגבי השב"חים שהסיע, ענה כי הנאשם לא ידע שאין להם אישורים (פרו' עמ' 7 ש' 8-28).

את תגובתו זו של הנאשם גם כתב בדו"ח העיכוב - "חשבתי שיש להם אישורים". הם אמרו לו בשטח שיש להם אישורים. הנאשם אמר לו שחשב שיש להם אישורים.

מכחיש כי הנאשם אימת את מספר ת"ז של כל אחד מהם על גבי האישורים. אף אחד לא הציג לו (לעד-נב) אישורים בשטח. אם היו מוצגים לו- היה בודק אותם ולא היה פותח אירוע אלא משחרר אותם, אחרת אין לו סיבה לעכבם.

הנאשם לא אמר לו שהוצגו לו אישורים, אלא שהעלה אותם כי הם אמרו לו שיש להם אישורים. לא היו אישורים בפועל להציג.

נעשה חיפוש ברכב ועל גופם של השב"חים ולא נמצאו אישורים בשום מקום (פרו' עמ' 8 ש' 1-13).

(2) ע"ת/2-כרמית בר און- גבתה את הודעת הנאשם (ת/3).

הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 10.10.13 שעה 21:18 (ת/3)

החקירה מתורגמת מעברית לערבית באמצעות מתורגמנית.

מבין שחשוד בהסעה של שלושה שב"חים בהוד השרון והבין את זכויותיו. לשלושת הפועלים שלקח יש אישורים. הוא תפס את האישורים ובדק עם מספר תעודות הזהות שלהם שהם זהים במספר. כשתפס אותם הם לקחו את האישורים ויכול להיות שהם נמצאים ברכב.

לשאלה איזה אישורים ראה, ענה שאישורי עבודה. הם הראו לו אותם לפני שלקח אותם ברכב ובדק שהכל בסדר. הוא אמר למשטרה לפני שלקחו את השב"חים שיש להם אישורים ואמר שיחפשו. לשאלה כיצד הגיע אליהם, ענה כי הם התקשרו אליו לטלפון ואמרו לו יבוא לקחת אותם מהוד השרון. נוקב במספר ממנו התקשרו.

זו לא פעם ראשונה שהם נוסעים איתו, יש להם אח שעובד ליד עזון בהתנחלות והתקשר ואמר שאחים שלו בהוד השרון ושיביא אותם.

הוא קיבל 50 ₪ עבור כל נוסע.

הוא סיכם עם אח שלהם - שריף. משפחת היטצי'

יודע שאסור להסיע תושבים זרים ללא אישור. אסף אותם ליד הגן הגדול בהוד השרון בבניין שבונים. לשאלה מה תגובתו לכך שהוא מצוי בתקופת פסילה ממשד הרישוי, ענה כי היה לפני שבוע בקורס נהיגה של משרד הרישוי בכפר סבא.

בחקירה נגדית העידה כי השבח"ים לא עומתו עם הטענה שהציגו אישורים לנאשם בטרם העלה אותם לרכבו, אבל הם נשאלו אם יש להם אישורים וענו בשלילה (פרו' עמ' 8 ש' 18-28).

כן הוגשו:

תעודת עובד ציבור מאת ספא עז אלדין ממת"ק אפרים (ת/4)

מאשר כי בתאריכים **1.10.13-10.10.13** לא החזיקו -סמיר עתמאן בכר עודה, עלאא צבחי צלאח עודה, וכאמל עתמאן בכר עודה- בהיתרי כניסה ושהייה לצורך תעסוקה או לכל צורך אחר.

תעודת עובד ציבור מאת ראש ענף אורנה גרון מרשות האוכלוסין וההגירה מיום 13.10.13 (ת/5)

בתאריכים **1.10.13-10.10.13** תושבי האזור כאמל עודה ת"ז 913202693 עלא עודה ת"ז 859255291 סמיר עודה 852334473 לא החזיקו ברישיון לישיבה ארעית או קבע לפי חוק הכניסה לישראל.

תעודת עובד ציבור מאת מרכזת ביומטרי מירב מאושר אהרוני מרשות האוכלוסין וההגירה מיום 25.3.14 (ת/6)

בתאריכים **1.10.13-10.10.13** תושבי האזור כאמל עודה ת"ז 913202693 עלא עודה ת"ז 859255291 סמיר עודה 852334473 לא החזיקו ברישיון לישיבה ארעית או קבע לפי חוק הכניסה לישראל.

4. מטעם ההגנה העיד **הנאשם** (עמ' 9-14 לפרוטוקול).

בחקירה ראשית העיד כי ביום **10.10.13** התקשר אליו אחיו הגדול של אחד השב"חים בשם שריף, שמכיר את הטלפון שלו כי הוא קבלן של טיח וריצוף, ואמר לו לבוא להוד השרון להביא משם את שלושת הפועלים. הוא ידע ששריף הוא מעזון ושהפועלים גרים בשטחים.

שריף עובד בעזון ליד כפר קסאם, יש לו עבודה גדולה בראש העין ואמר לו להביא את אחיו מהוד השרון והוא (הנאשם-נ.ב) הסכים.

הוא שאל את שריף אם יש להם אישורים, והוא אמר לו שכן.

ביקש משריף שלא יעשה לו בעיות כי היום לפי החוק לוקחים את האוטו ועושים בלגן, ושריף אמר לו שיש להם אישורים ושיביא אותם.

נסע להוד השרון, וכשיצאו האחים של שריף שאל אותם "יש לכם אישורים?" והם אמרו לו שכן. הוא רצה לבדוק שוב אז לקח את ת"ז של כל אחד מהם והאישור והשווה את המספר ובדק את התאריך, ראה שהכל בסדר והחזיר להם.

לקח אותם ברכב, ונסע לכיוון למעבר לקלקיליה. כשהגיע ליד הגן הגדול בהוד השרון, עצרה אותו המשטרה. השוטר שאל מאיפה הוא וענה שמג'לג'וליה, והפועלים מקלקיליה. שאל אם יש להם אישורים והוא ענה לשוטר בחיוב.

כשהשוטר ביקש את ת"ז שלו האישורים של הפועלים, הוא מסר את הת"ז שלו וביקש מהפועלים את הת"ז והאישורים, ולא היו להם האישורים. נסעו מרחק של מטר במשך דקה ואז אמרו לו שאין להם אישורים. ראה את האישורים 20 דקות קודם לכן ולא יודע לאן נעלמו.

השוטר אמר לו שהוא מסיע בלי אישורים ואמר לשוטר כי ראה עכשיו את האישורים שלהם. השוטר חיפש על כל

אחד מהשב"חים ולא מצא אישורים.

נסעו לתחנת המשטרה וביקש מהשוטר חצי שעה לבדוק באוטו והשטר סרב ואמר לו לא להתקרב לרכב (עמ' 9 ש' 8-32).

נחקר במשטרה ע"י בחורה ערבייה, עשו חיפוש על גופם של השב"חים (עמ' 10 ש' 1-3).

בחקירה נגדית העיד כי זו פעם ראשונה שהוא הסיע את האנשים האלה. לשאלה כיצד מסביר כי בהודעתו במשטרה ש' 19 אמר כי זו לא פעם ראשונה, ענה כי אחיהם הוא קבלן מעזון שעושה עבודה בראש העין.

זו פעם ראשונה שמסיע אותם. לשאלה כיצד אחיהם מכיר את הטלפון שלו, ענה כי אחיהם עבד בג'לג'וליה והוא מכיר אותו כי הוא קבלן שעבד ליד ביתו.

אין לו אישור תחבורה ציבורית להסיע אנשים תמורת כסף. הרכב שנתפס ע"ש אחותו והיא נוהגת בו. לשאלה למה הוא נהג בו באירוע, ענה כי אין לו מכונית משלו.

לאחותו יש רישיון והיא בריאה. לשאלה למה הרכב רשום כרכב ליווי לנכה, ענה כי יש שתי מכוניות ואסור ששתיהן יהיו על שמו, אז אחד מהם רשום ע"ש אחותו. אחותו לא נכה (עמ' 10 ש' 5-32).

כיום יש לו מכונית אחת, וגם בזמן המקרה.

לשאלה למה לא נסע במכונית שלו באירוע, ענה כי המכונית שלו עדיין לא הגיעה ביום 10.10.13, היא הוזמנה חדשה מחו"ל.

ביום האירוע הייתה לאחותו מכונית אחת. הוא קיבל את האוטו ביום 20.4.13. לשאלה כיצד מסביר שתאריך זה הוא לפני המקרה כלומר הרכב כבר היה אצלו באירוע בניגוד לעדותו, ענה כי ברישיון כתוב מתי קיבל את הרכב וקיבל אותו אחרי האירוע.

לשאלה כיצד ייתכן שרכב שרשום על שם אחותו רשום כמלווה נכה אם היא בריאה, ענה שדרך הביטוח הלאומי. היא מלווה אותו.

לשאלה כיצד מעביר הילוכים ברכב ענה כי הוא אוטומט (עמ' 11 ש' 1-32).

לשאלה למה צריך להזמין מכונית נכים מיוחדת מחו"ל, ענה כי יש לו 6 ילדים ואסור לו להסיע 4 אנשים ברכב, ולכן הזמין רכב גדול ל-6 אנשים ובו הוא נוהג.

אין לו כסף לקנות אוטו חדש. הזמין אוטו מחו"ל.

אחותו מלווה אותו. לשאלה כיצד מסביר שלא ליוותה אותו, ענה שלפעמים הוא נוסע לבד. לפעמים הרכב השני עוזר לו אם האוטו בטיפול במוסך- יש לו רכב בבית.

הסיע אנשים תמורת כסף אם זה אסור לו, כי הוא טעה.

מביטוח לאומי עוזרים עם הרכב. מה שאומרים לו הוא עושה. אסור לו להחזיק שתי מכוניות על שמו ולכן אחד רשום ע"ש אחותו. הרכב רשום ע"ש שלושה אנשים- הוא אחיו ואחותו.

הוא קנה את הרכב בו נסע באירוע לפני 7 שנים, הוא עלה 100 אלף ₪ היה לו 60 אלף ₪ ומביטוח לאומי נתנו לו עוד 40 אלף ₪. הוא נכה מיום 20.3.04 העביר את הרכב ע"ש אחותו כי אסור לו שתי מכוניות על שמו.

מאשר כי בדק את האישורים של השב"חים (עמ' 12 ש' 1-29). לשאלה כיצד מסביר כי השב"חים בחקירתם אמרו שכלל לא דיברו איתו ושאלו להם אישורים - למשל עדותו של סמיר בש' 18-21 - ענה כי הם לא מכירים, אח שלו (של הנאשם- נב) מכיר אותו.

לשאלה כיצד מסביר כי עודא עלא מעיד במשטרה כי אין לו אישור כניסה לישראל, ענה כי לשלושתם היו אישורים.

השוטר שאל אותם איפה האישורים שלהם והם אמרו לו שאין להם. הוא (הנאשם-נב) אמר לשב"חים שלפני זה ראה בת"ז שלהם את האישורים אז איפה האישורים שהראו לו? והם אמרו שאין להם אישורים. אולי הם פחדו כי האישורים מזויפים.

לשאלה כיצד מסביר כי מדו"ח העיכוב ומדו"ח הפעולה עולה כי אמר שחשב שיש להם אישורים ולא שראה את האישורים, ענה שלא- אמר שיש להם אישורים ושיחפשו עליהם. הוא לקח את האישורים שלהם, ראה אותם.

אישר שלא אמר את זה לשוטר אלא רק בחקירה במשטרה כעבור שתיים וחצי. במקום השוטר פעל מהר, ונסע עמו מיד לתחנת המשטרה.

לשאלה כיצד מסביר כי עלא מכחיש שדיבר איתו, ענה כי הוא לא דיבר איתו, אחיהם הגדול דיבר איתו, ואמר לו שיש להם אישורים.

הוא ראה את האישורים בעיניים לפני שהסיע אותם. שריף אמר שיש להם אישורים אבל הוא ביקש מהם שיראו לו (עמ' 13 ש' 1-32).

היה חייב לדבר איתם - אחרת איך היה מעלה אותם לרכב.

לשאלה כיצד מסביר כי גם כמאל אומר שלא דיבר איתו אלא רק אחיו הגדול, ענה כי שלושתם דיברו איתו, ולאחר שראה שיש להם אישורים- העמיס אותם לרכב.

לשאלה כיצד מסביר שאנשים עם אישור יגידו שאין להם אישור ויסתכנו בחקירה פלילית, העמדה לדין וגירוש מהמדינה, ענה כי היום עושים לפעמים אישורים מזויפים והמשטרה תופסת ומכניסה לכלא בגלל האישור המזויף.

הוא לא יכול לדעת אם זה מזויף - רואה מספר ת"ז תאריך ושם, וזהו.

הוא יודע איך נראים האישורים - בצבע אדום, יש בהם חתימה, כמו במעברים, וכתוב כי הם עובדים בישראל (פרו' עמ' 14 ש' 1-17).

בחקירה חוזרת העיד כי לפני שהעלה אותם לרכב דיבר עם השלושה, ושאל אותם אם הם אחים של שריף. הם ענו שכן והוא שאל אם יש להם אישורים והם אמרו שכן.

הוא ביקש מכל אחד מהם לראות את הת"ז שלו ואישור (עמ' 14 ש' 19-31).

דין ומסקנות

5.

לאחר שנדרשתי למכלול העדויות, הראיות וטיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי התביעה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את עובדות כתב האישום המיוחסות לנאשם - וזאת מעבר לכל ספק סביר.

אין מחלוקת בתיק דנן כי בעת הרלוונטית לכתב האישום שהו השב"חים המנויים בו בארץ ללא כל היתר עבודה, שהיה ו/או כניסה כדין לישראל (ת/4-6).

אין מחלוקת כי הנאשם הסיע את השב"חים המנויים בכתב האישום - ברכב בו נהג.

תיק זה נסוב כולו סביב גרסת הנאשם לפיה "ראה" ו"בדק" כביכול את אישוריהם של השב"חים עובר להסעתם ברכבו ותפיסתו ע"י המשטרה.

גרסה זו אינה נתמכת בכל ראיה נוספת בחומר הראיות, אם בעדות אחרת, מסמך ו/או ראיה חפצית כלשהי.

לא זו בלבד, אלא שגרסתו זו של הנאשם, אינה סבירה ואינה מתיישבת עם ההיגיון וניסיון החיים, הואיל ומקום בו היו אישורים - היו מציגים אותם לשוטר על אתר, גם אם מדובר באישורים מזויפים, שלשם כך מונפקים מלכתחילה.

פשיטא כי בפן העובדתי- לא ייתכן כי האישורים "התנדפו באוויר" במהלך נסיעה של כדקה, מטרים ספורים כטענת הנאשם (עמ' 9 ש' 25-28), ובפן התיאורטי- אין סיבה שלא יוצגו - בהיותם קיימים.

מצב דברים זה, לצד העובדה כי בפועל לא נמצאו אישורים כלל (למרות חיפוש שנעשה על גוף השב"חים וברכב), מעידים כי גרסת הנאשם - שקרית, לא כל שכן בכל הנוגע ל"בדיקתם" (!) של האישורים על ידו באופן מדוקדק כפי שהעיד.

למותר לציין כי בעת האירוע -לא אמר הנאשם לשוטר דבר על כך שראה את האישורים ובדק אותם כביכול זמן קצר קודם לכן, וגרסה זו נולדה רק בחקירתו במשטרה, מספר שעות מאוחר יותר (פרו' עמ' 13 ש' 17-28).

בחנית דו"ח הפעולה מעלה כי "**לטענתו** (של הנאשם-נ.ב) **השב"ח** **אמר לו שיש להם אישור**" (ת/1) וכן מצוין בדו"ח העיכוב את תגובתו לפיה "**חשבת** **יש להם אישורים**" (ת/2).

רק בעת חקירתו במשטרה כשלוש שעות מאוחר יותר, טען הנאשם לראשונה כי ביקש את תעודות הזהות והאישורים של השב"ח, והשווה את המספר על גבי האישור (ת/3 ש' 5-7).

בעדותו בבימ"ש חזר על גרסה זו, והוסיף כי בדק גם את התאריך על גבי האישורים (עמ' 9 ש' 120-19).

בנסיבות אלה, נוכח היותה של טענה זו לב ליבה של טענת ההגנה בגרסתו שחזקה עליו כי היה טוען אותה מיד בהזדמנות הראשונה שנתפס ע"י השוטר, הרי שמדובר בגרסה כבושה, ובהעדר הסבר סביר לכבישתה - משקלה אפסי.

יש לציין כי לכל היותר, ברר הנאשם בעל פה עם השב"ח ו/או עם אחיהם שריף שיצר עמו קשר על מנת להסיעם, אודות קיומם של אישורים, והעובדה לפיה הסתפק בתשובתם החיובית - אין בה כדי לפטור אותו מאחריות בנסיבות אלה.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו העיד כי ידע שהינם תושבי שטחים (פרו' עמ' 9 ש' 13), היה מודע לחשיבות בדיקת יומם של היתרי כניסה ולהשלכותיה של הסעה בניגוד לחוק הכניסה לישראל (עמ' 9 ש' 16-17), ועל כן למצער פעל תוך עצימת עיניים לעצם עובדת היותם שוהים שלא כחוק.

זאת ועוד, בחנית גרסתו של הנאשם במשטרה ובבימ"ש מעלה סתירות מהותיות נוספות, באופן שמוסיף לערער את אמינותו.

כך, בעדותו במשטרה מוסר הנאשם כי השב"ח הם שהתקשרו אליו וביקשו שיבוא לקחת אותם מהוד השרון (ת/3 ש' 14) בעוד שבבימ"ש טען כי היה זה שריף אחיהם שיצר עמו קשר וביקש שיאסוף אותם (פרו' עמ' 9 ש' 12-17; עמ' 10 ש' 12-13).

בנוסף, בעדותו במשטרה טען כי זוהי אינה הפעם הראשונה שהוא מסיע אנשים אלה, ומייחס את שיחתו עם אחיהם שריף לבקשתו הקודמת שסיע אותם (ת/3 ש' 19-21) בעוד שבעדותו בבימ"ש טען כי זוהי הפעם הראשונה שהסיע אותם וכי כאמור היה זה שריף שהתקשר אליו להזמנת הנסיעה (עמ' 10 ש' 6-11).

בנסיבות אלה, מדובר טענת ההגנה של הנאשם הינה בבחינת טענה בעלמא, ללא כל אחיזה או חיזוק בחומר הראיות, וקל וחומר שאינה מקימה את הספק הסביר הנדרש על מנת לכרסם בתשתית הראייתית של

המאשימה.

יוער כי בכל הנוגע לעבירת ההסעה בשכר- הרי שהנאשם מודה בביצועה כבר בפני השוטר בן חמו במקום האירוע (**1/ת**) ובהודעתו במשטרה (**3/ת** ש' 23), ואף בחקירתו הנגדית בבימ"ש מודה כי אין בידו אישור להסיע אנשים תמורת כסף בבחינת תחבורה ציבורית (פרו' עמ' 10 ש' 14-16).

לא ניתן להתעלם בבחינת כלל הראיות - ולעניין מהימנותו של הנאשם - מהמניפולציה שננקטה על ידו מול הביטוח הלאומי, וזאת כשידע שיכול להיות בבעלותו רכב אחד כנכה - ועל כן העביר את הבעלות על רכבו ע"ש אחותו לאחר שקיבל הטבה כספית מהביטוח לרכשו, בעוד שהזמין רכב חדש נוסף.

בהתנהלות זו יש כדי לכרסם במהימנותו של הנאשם.

אשר על כן ולאור כל האמור, מצאתי כי עובדות כתב האישום הוכחו מעל לכל ספק סביר והריני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ו, 18 נובמבר 2015, במעמד הנוכחים.